

3
2007

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

▶ VALGKAMPSAK • politikerne om ny kirke på Fevik • 14-15

▶ KANTORIET • med ønske om å glede • 6-7

▶ STØTTESPILLER • Russeprosjektet ble vinduer mot verden • 8-9

«Den største gleden du kan ha,
det er å gjøre andre glad!»

8-9

Fra å være en gylden læresetning fra gamle dagers skolestue, har den blitt til ny voksen erkjennelse for noen **ildsjeler**. De gjorde alvor av tankene om å bygge en førskole i ei støvete lita bygd i Swaziland. Eller hos **skoleleven** som har blitt tent på bistand og misjon i Afrika. Eller hos **venner** som vil glede en smil- og gledesspreder på et barnehjem i Tyskland. Mer inni avisa!

AKTIVITETSDAG FOR 10-ÅRINGER

SIDE 4-5

«Ja, tænke det; ønske det; ville det med; men gjøre det! Nei, det skjønner jeg ikke → lpsen er anvendelig, for de fleste av oss er ofte oss selv nok. Det er jo slik at det gode vi tenkte på, ofte ble med tan-ken. Likevel finnes de, som forstår, eller som «fattar», som det heter på svensk, at her må handling til.

Den katolske forfatteren Åge Rønning skriver: «Vi overlever stadig fordi noen bærer det gode videre.» Det er en tanke egnet til å grunne på. Er jeg en slik bærer? Eller er jeg avhengig av at andre bærer meg, eller for meg?

I denne utgaven er dette et slags gjennomgangstema, illustrert ved ulike fortellinger om mennesker som har «tatt opp en hanske», sett sin oppgave og gjort noe – for å glede ett eller flere andre mennesker. Vi kan smile av denne tesen vi ble forkynt da vi var små: «Den stør- ste gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad.» Men det er også en oppdagelse noen har gjort, at det følger glede med det å glede andre. Det er ikke slik at du blir mer og mer tom og fattig ved å ofre tid, kref- ter og penger på andre. Du får tilbake. Det følger velsignelse med.

Hvorfor er det slik? Med mitt ståsted, så tror jeg at jeg vet hvorfor. Og jeg tror det går tråder i flere retninger. Når misjonen har brukt sla- gordet «Gud elsker en glad giver», er ikke det et «smart overtramp» for å skoge tak i mer penger ved å spille på det kristelige i det å gi til misjonen. Jesus satt selv en gang og betraktet dem som kom med sine gaver til tempelet, og han så inn i hjertene deres. Han var ikke opptatt av størrelsen på gaven, men på sinnetilaget hos den som gav.

Og slik er det også oss i mellom. Klart kan det komme godt med at gaven er raus, materielt sett, men det er likevel større å oppleve at noen bryr seg, at det er noen som tenker på en og gir av seg selv og sin tid. Det vakreste vi har å gi til andre er oss selv. Penger forsvinner som dugg for sola, og det er slett ikke alltid de fører så mye velsig- nelse med seg. Heller ikke fine gaver stråler for evig. Men omtanke, å ta i et tak, samvær, tid, en lang og god prat, er gleder som varer og som skaper forandring på en annen måte enn penger.

Til en fattig familie på landsbygda i en afrikansk utkant, skal en ikke stikke under en stol at noen kroner kan komme godt med, men like fullt synes jeg at jeg har sett at det likevel ikke er kronebeløpet som virker sterkest, men at gaven eller handlingen har sitt utspring i et varmt, bankende hjerte, som tenker, som ønsker, som vil, ja som gjør det med, noe som gleder den andre.

Verden er full av glemte. Men ingen er glemt av Gud, sier vi. Og jeg er hellig overbevist om at det er sant. Gud glemmer ingen, og mitt i fornedrelse, i fattigdom og forlatthet, møter en mennesker som hol- des oppe bare ved vissheten om at, tross alt, om alle andre glemmer, så har jeg en Herre som ikke glemmer meg.

Og like fullt: Vi er kalt til å være Jesu omvandrende hukommelse, og være mot hans minste slik han selv ville vært. Det er en voksen opp- gave, bokstavelig talt.

Det er flott å se og høre en oppglødd Hilde Frafjord Johnsson, nylig påtroppet nestsjef i UNICEF, fortelle at det er hennes holdning til det overveldende behovet for hjelp, som møter den som løfter blikket og ser seg om: Vi klarer ikke å løse alle problemer. Ingen kan gjøre alt. Men alle kan gjøre litt.

Det er avmaktfølelsen som stopper mange av oss: Det nytter ikke, tenker vi, og lar det være med det. Men ved at noen gjør litt og litt og litt, så blir en og en og en og en hjulpet. For den ene er det hele forskjellen.

Og der kan vi begynne, hver enkelt av oss.

Den største gleden DU kan ha, det er å gjøre EN annen glad! Ønsk meg lykke til. Jeg trenger det.

Peer Rødal Haugen
redaktør

Redaktør: Peer Rødal Haugen
Tel. 37091147 / 99261422
Layout & foto: Peer Rødal Haugen
epost: pgdesign@online. no

Utgiver: Fjære menighetsråd
Konto: Fjæreposten, 2840.31.19581
6 utg. pr år. Opplag: 5000
Trykk: Agderposten trykk
Distribusjon: Norpost

«Den største gleden du kan ha,
det er å gjøre andre glad!»

En basar for Gisela

For en tid tilbake brakte vi her i Fjære- posten et portrettintervju med Eleonore Simon. Der fortalte hun om oppveksten sin, og hvordan hun tilbragte mange år på barnehjem. Det mennesket som be- tydte mest for henne i tiden på barne- hjemmet Löheheim i Nürnberg, var Gi- sela Kluge. Hun var sykepleierutdannet, og kom til barnehjemmet våren 1960 som 25-åring. Schwestern Gisela var den av de ansatte som bragte glede, latter, lek og varme inn i Eleonores barne- hjemstilværelse. Inntil da (i de 5 første årene), hadde barnehjemslivet hennes vært mest preget av strenge regler og «historiske pedagogiske virkemidler».

Nå er Gisela snart pensjonist, og er fortsatt i full jobb på Löheheim. Hvis helsa holder, sier hun at hun vil holde på til hun går av. Når dette kommer på trykk er den datoen passert, den 13. april. Hun eier ikke noe særlig, bare litt løsøre. Livet er og har vært arbeidet, med flere uker på jobb i strekk, tju- efire timer i døgnet. I den vesle fritiden hun har, disponerer hun et lite hus med to rom, men det er ikke hennes. Når hun går av for pensjon flytter hun til et sted for pensjonerte diakonisser i Nauendettelsau.

Da Eleonore i voksen alder ønsket å gjenoppta kontakten med denne de- len av sin barndom, var det med stor spenning: Lever Gisela fortsatt? Det viste seg at aldersforskjellen mellom de to kun var 11 år. Etter noen vellyk- kede søk, ble turen tilbake planlagt og gjennomført våren 2006. 37 år gam- le bilder og minner var eneste referanse da Eleonore og hennes reisefølge en sein høstkveld banket på barnehjemsdøra igjen. Da hun hørte en kjent plystring fra neste fløy lyde klar og tydelig, visste hun med sikkerhet: det var Giselas kallesignal fra den gang..

At denne nå 65 år gamle diakonissen igjen kalte henne «Elle» og gav hen- ne en varm velkomst, vekket gode minner. Da Gisela i tillegg kunne over- rekke et album med gamle bilder, tegninger og ikke minst gamle brev, for- sto Eleonore at Gisela virkelig ønsket henne velkommen tilbake.

Etter denne gjenforeningen fødtes tanken hos Eleonore om å invitere Gi- sela til Norge, for, om mulig, gi noe tilbake for alt hun ofret for å gjøre Ele- onores og de andre barnas oppvekst så trygg og god som råd.

Så har det seg slik at en del venner rundt Eleonore har sett dette, og øn- sker å gjøre noe med det. Derfor har de gitt henne en basar. Inntekten av basaren skal være søster Giselas reisekasse for turen til Norge, og et opp- hold her sammen med Eleonore.

Vi som ikke har vært med å klemme ut basar-idéen, kan støtte opp om den ved å delta i arrangementet og kjøpe lodd så det svir:

BASARPROGRAMMET

Bøttelotteri
Lotteri på bok
Hatteauksjon
Salg av kaffe og nystekte sveler
Allsang og musikalske innslag

Sted: i hagen til familien Røyset
Adr: Sømveien 117, Fevik
Tlf: 37049280
(hvis dårlig vær, går vi inn)

Døpte i Fjære

Malene Refstie
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Leah Rebecca Larsen
Døpt i Fjære kirke 11. mars

BEKLAGER at vi fikk forbyttet navn og bilde på Malene og Leah Rebecca i forrige nummer. Håper vi legger et lite plaster på såret ved å gjøre det riktig i dette nummeret. Red.

flere dåpsbarn på neste side

Lina Simone Gauslå
Døpt i Fevik kirke 8. april

Emma Louise Gauslå
Døpt i Fevik kirke 8. april

Elias Taule Norbom
Døpt i Fjære kirke 15. april

Jakob Helland Kjølrsrud
Døpt i Fjære kirke 15. april

Seth Cully Palmgren
Døpt i Fjære kirke 15. april

Gabriel Ugland
Døpt i Fjære kirke 6. mai

Julian Aronsen Vik
Døpt i Fjære kirke 6.mai

Reidun Maria Riff-Svenningsen
Døpt i Fjære kirke 6. mai

Vita Ljøstad
Døpt i Fjære kirke 19. mai

Camilla Krogelien
Døpt i Fjære kirke 20. mai

Elias Bentsen
Døpt i Fjære kirke 20. mai

Mia Betsen
Døpt i Fjære kirke 20. mai

Markus Jørgensen
Døpt i Fjære kirke 20. mai

Nicolai Bie Egge
Døpt i Fjære kirke 20. mai

Erik Heskestad
Døpt i Fjære kirke 27. mai

www.bowling1.no

Bursdags- bowling

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling. Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

- alle kan!

BOWLING & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

Margrethe Skeie Gangsøy
Døpt i Fjære kirke 27. mai

NN
Døpt i Fjære kirke 27. mai

Vemund Haugaas
Døpt i Fjære kirke 27. mai

Julie Nærdal Hansen
Døpt i Fevik kirke 27. mai

Jonas Hoveland
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Leah Urstad
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Marius Voreland Leikvangen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Nicholas Herrera Offenbergt
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Noah Igland Eriksen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Rebecca Thomassen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Tommy Skripeland
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Anders Ribe Witzøe
Døpt i Fjære kirke 3. juni

– trosopplæring i Fjære menighet

Sol - sommer - leir

Noen av mine beste minner fra barn-
dommens sommere er leirer. Helt fra jeg
var ganske ung dro vi på sommerleir, og
da var det helst Eikely leirsted vi dro til.
Her ble det knyttet nye vennskap, vi
hadde mye gøy. Vi fikk høre om Jesus og
hva han betydde for oss som barn, og for
livet vårt videre. Dette er opplevelser
som jeg fremdeles ser tilbake på som vel-
dig verdifulle.

Det er over 40 år siden jeg var på disse
leirene, men leirer er ikke gått av moten.
De er bare blitt enda mer spennende og
innholdsrike. Det å dra på leir er fremde-
les en stor opplevelse. Så dette er noe jeg
vil anbefale på det varmeste. Send barna
på en sommerleir, så vil de garantert få
med seg flotte opplevelser.

Det er mange organisasjoner som ar-
rangerer leirer, men her er noen inter-
nett-adresser som dere kan gå inn på for
å finne leirer i distriktet:

Det norske misjonsselskap -
www.nms.no

Normisjon / Acta - www.acta.as

KFUK-KFUM - www.kfuk-kfum.no

Hvis du vil vite noe mer om leirer kan

du også ta kontakt med menighetskonto-
ret, så vil vi formidle informasjon til deg.

Takk for meg

Ellers så vil jeg si takk for meg i jobben
som vikar i trosopplæringsprosjektet. Jeg
har vært vikar her siden september 2005,
først i 50% noen måneder, og senere i
80%. Det har vært en fin tid å jobbe i
Fjære menighet, mange spennende opp-
gaver og utfordringer. Jeg har møtt vel-
dig mange flotte barn og foreldre
gjennom det arbeidet jeg har fått delta i,
og det har vært et meningsfylt arbeid.

Har også lyst til å takke alle dere frivil-
lige medarbeiderne som jeg har samar-
beidet med. Dere gjør en fantastisk flott
og viktig jobb, enten det er av praktisk
karakter eller lederoppgaver. Jeg vil øn-
ske dere lykke til videre i den tjenesten
dere har. Dere er veldig verdifulle og vik-
tige for menigheten.

Takk til staben i Fjære menighet og
også hele «storstaben». Det har vært fint
å være en del av dere og jeg kommer til å
savne dere.

Jorunn Nærdal
Leder for trosopplæring (vikar)

1. august slutter Jorunn Nærdal i jobben som leder for tros-
opplæring. Jorunn begynte å jobbe i Fjære menighet høsten
2005. Den første tiden var det for å hjelpe Vibeke Marie
Tobiassen som da var delvis sykemeldt. Da Vibeke ble
fullt sykemeldt overtok Jorunn ledelsen av prosjektet.
Mange planer var lagt i Sammen-prosjektet da
Jorunn overtok og hennes oppgave var å gjennomfø-
re disse. Dette har hun gjort på en flotte måte!
Aktivitsdager, familieklubb, samlinger for dåpsforel-
dre og faddere, familiegudstjenester, påske- og julevan-
dring for barnehagene, samlinger for 3, 4 og 5-åringer og
flere ting har hun organisert og gjennomført alene eller
sammen med andre ansatte og frivillige. Sammen-pro-
sjektet har vokst med Jorunn's ledelse og hun har
vært fleksibel og tatt de mange utfordringene
som har kommet.

Takk til Jorunn for hennes store
engasjement og alltid blide
holdning til å ta fatt på nye
oppgaver. Vi kommer til å
savne henne som kol-
lega! Vi ønsker henne
lykke til i hennes nye
jobb.

Takk
til
Jorunn

Aktivitetsdag for 10-åringer

For andre gang arrangerte vi aktivitets-
dag for 10-åringer på FMU-huset. Ar-
rangmentet lørdag 21. april var veldig
vellykket, og samlet femti barn.

F Jorunn Nærdal
TEKST & FOTO

Over 50 barn var samlet til
aktivitetsdag på FMU-huset
lørdag 21. april. Dette var an-
dre gang at vi hadde en slik
dag for 10 åringer og det ble
også denne gang et veldig
vellykket arrangement.

Vi satser på å ha en aktivi-

tetsdag for både 8, 10, og 12
åringer hvert år, og det viser
seg at dette er arrangement
som barna liker. Veldig
mange av disse som nå var på
10 årsdag hadde vært på 8
årsdag for to år siden. Det at
de kommer igjen er jo et tegn
på at de synes dette er bra.

Dagen startet kl. 10.30 med
en liten fellessamling med

sang ledet av Kirsti Haugen.
Barna ble så delt i grupper
som de på forhånd hadde
valgt. Denne gangen kunne
de velge mellom bakegruppe,
spillegruppe, hobbygruppe,
dansegruppe, fotballgruppe
og luftgeværgruppe. Etter ca.

1 time i gruppene ble barna
samlet inne i salen til en fel-
lessamling. Nå fikk vi besøk
av Tore Thomassen. Han
både sang og fortalte med slik
innlevelse at alle fulgte med
og ble engasjerte. Kirsti var
med på pianoet, og det ble
mye flott sang og musikk.

Nå begynte sulten å melde

seg, og ute på tunet stod gril-
lene klare. Pølser, hambur-
gere, salat, saft og kakao
smakte visst fortreffelig.

Da magene var mette og de
hadde fått lekt litt, var det
igjen gruppeaktiviteter. Nå
hadde de valgt en ny gruppe,
og det var en fryd å gå rundt i
de forskjellige gruppene og se
hvordan de koste seg. Jeg tror
alle opplevde at de hadde det
gøy.

Da klokka bli 15.00 hadde
vi den siste fellessamlingen,
og nå hadde vi invitert forel-
drene til å komme. Og det var
veldig mange som kom, salen

ble helt full. Kirsti ledet sang-
er som vi hadde øvd på tidli-
gere på dagen, og dansegrup-
pa fremførte det de hadde
innøvd. Samlingen ble avslut-
tet med at alle fikk smake på
bakegruppas resultat, boller
og sjokoladekake formet som
et sjørøverskip.

Mange glade og fornøyde
barn forlot FMU- huset etter
en aktiv dag. Håper de vil
komme igjen når vi arrange-
rer 12 årsdag for dem.

**Planene for de andre
aktivitetsdagene i år er:**
• 8 åringer – 13. oktober.
• 12 åringer – 17. november.

«Den største gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad!»

Glede, fellesskap og tjeneste

Fjære kantori er godt i gang med å reise seg igjen etter den krisa som rammet koret da grunnlegger og dirigent, Trond Andersen, døde høsten 2003. Nå er de på hugget og søker flere sangere, samtidig som de inviterer til fellesskap og tjeneste i menigheten.

F Ole Andreas Holm

Det er 13 år siden daværende organist, Trond Andersen, startet Fjære kantori. Selv fikk han lede koret i snaut 10 år før han ble syk og døde. I løpet av denne tiden utviklet han koret fra en beskjeden start med relativt få sangere til et stort og livskraftig kor med mer enn 60 medlemmer. Det er ikke tvil om at han la mye av sin sjel i dette korarbeidet. Fra før hadde han jo hatt stor suksess både med Minikoret i Storsalen i Oslo og med Grimstad kammerkor, men han sa en gang at Fjære kantori var det største indremisjonsarbeid han noen gang hadde drevet. Koret lever og det er på tide å fortelle Fjærepstens lesere hva koret gjør og står for.

På øvelse

Det er onsdag kveld. Klokka har passert 1930 og Tonjes blide fjes titter opp bak pianonet og smiler: «Reis dere opp, så begynner vi!» Dermed reiser hun seg opp selv og oppvarmingen begynner. Først kommanderer hun oss til å ta en skikkelig (forsinnet?) morgenstrek – med armene i været, før det blir «hoderulling» og ansiktsmassasje (NB! selvutført), pustøvelser og annet som ikke sjelden fører til atskillig munterhet og kommentarer. Gradvis

går aktivitetene over til artige øvelser som varmer opp stemmen slik at den kan brukes på en uanstrengt og ledig måte. (Her kan vi røpe en hemmelighet: Når Fjære kantori berømmes for god korklang, så vet dere noe av grunnen.)

Så går vi i gang med sangene i beste Trond Andersen-stil. Når øvelsen er ca 1 time gammel, blir det pause med skriftlesning (påfølgende søndags tekst), aktuelle opplysninger om fram møte til opptredener etc., etterfulgt av en kort pratpause – noen ganger med kaffe og noko attåt. Så tar vi fatt på siste øvelsesøkt – og plutselig er klokka blitt 2130 og vi må gå hjem.

Korets profil

Noen lurer kanskje på hva det betyr at koret arbeider i «Trond Andersen-stil». Én ting er atmosfære og arbeidsmåte. Det går ut på å arbeide slik at den enkelte sanger føler seg trygg og på den måten kan synges uanstrengt og ledig uten prestasjonsangst. Hvordan dirigenten får til det, er ikke så lett å forklare. Men det har både med dirigentens personlighet og hele atmosfæren i koret å gjøre, og så har det selvsagt med hvordan det jobbes med riktig stemmebruk og innøvingen av sangene. Selve sanggleden vekkes.

Alt dette er grunnleggende

for at koret skal kunne formidle noe til tilhørerne. For å oppnå det må vi som synger har et positivt forhold til i det vi synger om, og tekst og musikk må utgjøre en helhet hvor vi føler at stilarten understreker budskapet.

Derfor kan sangutvalget spenne over et bredt spekter av stilarter: klassiske verker (f.eks. Vivaldis Gloria), tradisjonelle salmer og sanger, norske og keltiske folketonar, musikaler, negro spirituals og gospel. Uansett er det viktig for oss at vi synger om noe som ligger oss på hjertet, som vi kan stå for, og at vi kan formidle noe av dette til dem som hører på.

Tapet av Trond og arbeidet videre

Gjennom Tronds sykdomsperioder og etter hans bortgang har koret gjennomlevd en krise. I denne tiden sank medlemstallet fra 60 til 30. Omsider kom ny kantor i Fjære menighet, Andrea Maini, som fikk en bortimot umulig oppgave i å overta som dirigent i et kor som til de grader hadde vært knyttet til en person og en spesiell tradisjon. Andrea var det ikke vanskelig å bli glad i, som den positive og villige personen han er, men avstanden til det vi har kalt «Trond Andersen-stilen» ble større enn koret kunne takle. For lederne i koret ble det et valg mellom å

se koret gå i oppløsning eller prøve å finne en mulighet til å videreføre tradisjonen. Etter at vi fikk på plass ordningen med Tonje som dirigent, har koret vært på hugget igjen. Som datter av Trond Andersen har hun spesielle forutsetninger for å få til det.

Trenger nye medlemmer

På slutten av 90-tallet, da medlemstallet var over 60, hadde vi ventelister for enkelte stemmegrupper! Nå er situasjonen snudd helt på hodet. Dersom koret i tida framover skal kunne glede menigheten med sin sang, må det rekrutteres nye medlemmer! Det betyr at vi ber deg som leser dette om å overveie alvorlig om det er du som skal melde deg til denne menighetstjenesten. Det har å gjøre med å ta ansvar for sin egen menighet, men samtidig

handler det om et frydefullt privilegium: å bli en del av et trivelig fellesskap som gleder andre med sin sang. Kan du unnvære det? Alle kor er avhengig av en viss rekruttering, for det vil alltid være noen som av ulike grunner må slutte. Derfor går oppfordringen både til sopraner, alter, tenorer og basser. Men det er særlig i bassgruppa at det trengs forsterkninger akkurat nå.

Du som måtte kjenne en liten vibrasjon i retning av å melde deg, men er usikker – og så samvittighetsfull at du ikke vil begynne uten å være sikker på at du vil forplikte deg: Vi har et forslag: Bli med på et tidsavgrenset prosjekt! Da kan du på fritt grunnlag bestemme deg om du vil fortsette når prosjektet er slutt. Hvilket prosjekt? Det første starter med øvelsen onsdag

22. august kl 1930 og varer de påfølgende tre onsdagene – og til-og-med målet for øvelsene, som er weekendturné til Tyskland og Danmark 14. - 16. september. Vil du vite mer om program, repertoar og annet, ta kontakt med dirigenten, Tonje Teistedal. Kom igjen!

Hvordan kan en si at det å være med i Fjære kantori er en menighetstjeneste? Det er fordi koret er en del av menighetens arbeid. Det går fram av det som står i samarbeidsavtalen som ble inngått mellom menigheten og kantoriet for noen år siden, der det heter: «Fjære kantori er et fritt og selvstendig kor innen menigheten.... Koret ønsker å være en av menighetens støttespillere.» Ifølge avtalen deltar koret i 8 gudstjenester årlig, fordelt på 4 i hver kirke. Deltaelse i annen sangtjeneste

rundt i menigheten er ikke spesifisert, men avtales i hvert tilfelle, slik det er vanlig at alle kor gjør. Forskjellen på forholdet mellom kantori og menighet mens Trond var dirigent og nå er bare at menighetens kantor ikke er korets dirigent – og at koret selv må lønne dirigenten. Riktignok får koret økonomisk støtte fra menigheten gjennom ofringene ved kveldsgudstjenestene og ved julekonserten, men dette dekker i beste fall bare ca 20 % av utgiftene til dirigent (derfor lotteriet!). Hvordan de resterende 80% skal dekkes, kan bli det neste vi må ta opp i Fjæreposten ....

Vi håper at dere som har blitt glad i å høre Fjære kantori, skal kunne få oppleve det i mange år ennå. Og at korets medlemmer fortsatt skal få ha gleden av å synges sammen. Støtter du tanken?

Her er koret samlet til sommerfest på Hesnesøy. De ønsker flere sanger hjertelig velkommen i fellesskapet. Dirigent Tonje Teistedal er nummer fire fra høyre.

Margrete G. Modahl er veteran i koret

– Hvor lenge har du vært med i Fjære kantori?

– Jeg har vært med i Fjære kantori helt fra koret ble startet opp av Trond Andersen i 1994.

– Hvorfor ønsker du å synges i Fjære Kantori?

– Det er mange gode grunner for å synges i Fjære Kantori! Først fellesskapet. Det å stå sammen, synges de samme tonene og den samme teksten. Det blir et eget samhold blant oss kor-medlemmer!

Så det at vi har et bredt spekter av sanger. Vi prøver oss på ulike stilarter, og det er utfordrende og morsomt! Jeg kan nevne at vi nå i vår var med på et prosjekt der vi sang "Gloria" av Antonio Vivaldi. For meg var dette en helt ny opplevelse.

Men jeg setter kanskje enda mer pris på korets egen "stil". Tonje har klart å bevare og utvikle koret på en slik måte

at vi føler oss hjemme.

– Er det andre sider ved koret du ønsker å trekke fram?

– Ja, da må jeg trekke fram den sosiale biten: Danmarksturer og andre turer, øvelsesshelger, jule- og sommerfestene. Denne uka hadde vi sommerfest og en fantastisk tur ut til Hesnesøy! Der ble det servert fiskesuppe, jordbær og is. Vi hadde også omvisning på øya av Tom Abrahamsen. Jeg koser meg veldig blant vennene i Fjære kantori!!

– Anbefaler du andre å begynne i koret?

– Absolutt! Jeg kan av og til være sliten før en øvelse. Det er jo mange ting vi skal gjøre i hverdagen. Men på korøvelsene får man nærmest ny energi. Jeg er alltid oppkvikket og glad når jeg drar hjem etter en øvelse. Så dette kan anbefales!

«Den største gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad!»

Å støtte eller å bli støttet?

Allerede første året på Drottningborg markerte han seg som en støttespiller for russeprosjektet. Så er det kanskje ikke så rart at han ble prosjektleder da han selv ble russ. Sigbjørn Nokevjø fra Løddesøl (18) har fått et kikk på misjon og bistand.

– Jeg merker at inntrykkene fra Afrika har gjort noe med meg, sier den blide og engasjerte unggutten. Kanskje drar han tilbake til Afrika en gang.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Lørdag 9. juni kunne russeren overlevere 350.000 kroner til Norsk Luthersk Misjonssambands arbeid i Kenya. Det utløser i tillegg i overkant av 2,5 millioner kroner fra NORAD. Sigbjørn er godt fornøyd med resultatet.

– Målet var 275.000 kroner, og det nådde vi med god margin. Mange har vært veldig engasjert og veldig kreative for å få tak i penger til prosjektet. Ei jente har badet i sjøen regelmessig hele skoleåret for å innkassere 1.000 kroner. Folk har klippet håret på sine medelever til inntekt for prosjektet, forteller han. En del skryt går også til elever på førset og andre året som har støttet russens prosjekt.

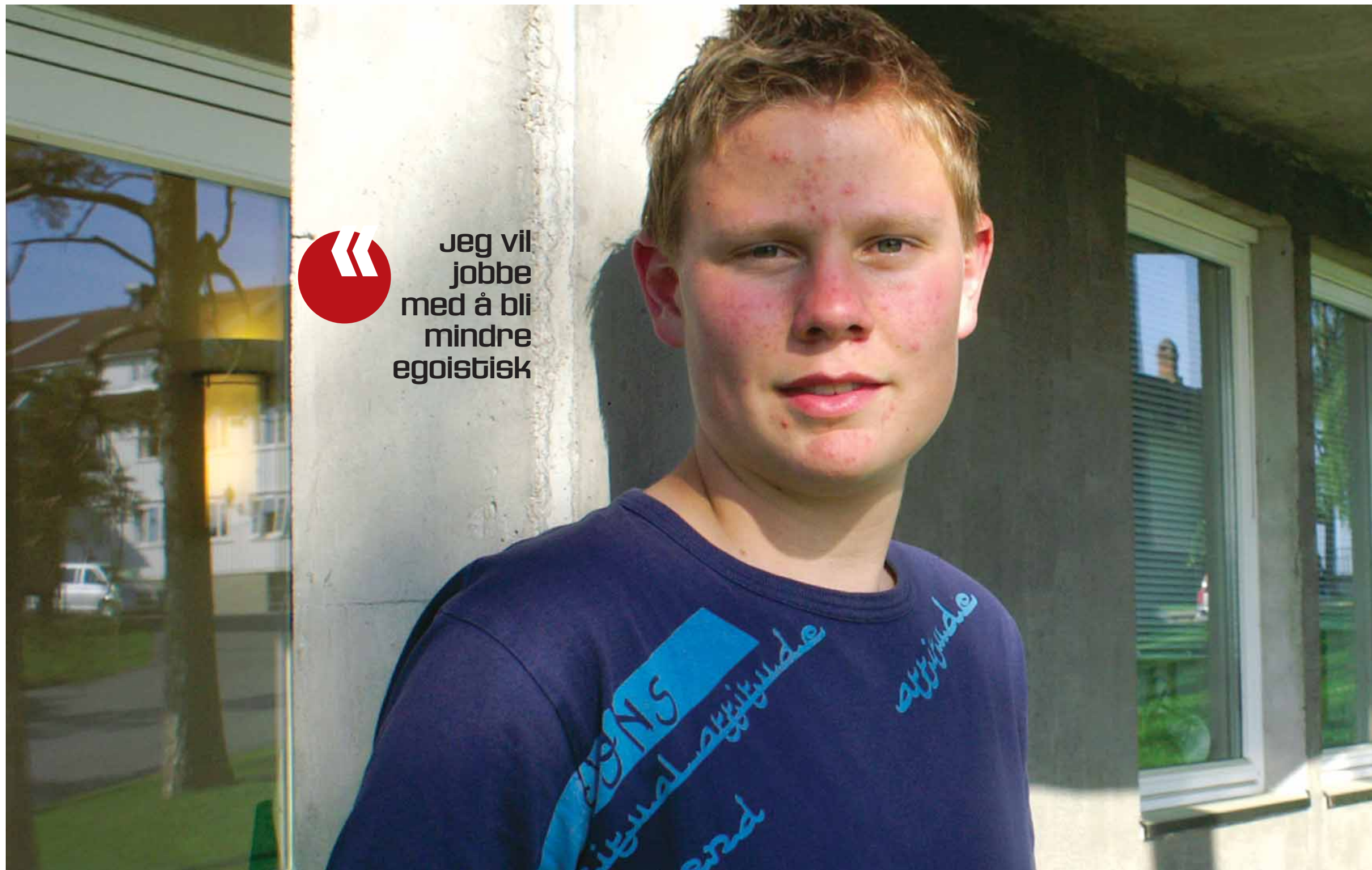
– Vi har hatt et veldig godt samarbeid med begge de andre kullene.

Tur til Kenya

I forbindelse med russeprosjektet fikk han også en tur til Kenya, og inntrykkene fra disse turene har satt spor i det unge guttesinnet. Der fikk han nærkontakt med mennesker som russeren skulle samle inn penger til. Det var skole for jenter i Pokot. Utdanning for jentene er hele forskjelle med tanke på fremtiden. Uten utdanning er de helt prisgitt en mann. Det andre prosjektet var bygdeutvikling, der hjelpen går til effektivisering av landbruket, til kunnskap om helse og hygiene og mange andre utfordringer for å bedre folks livskvalitet. Det siste delprosjektet var evangeliseringsarbeid, eller misjon om du vil, i Mombasa by. I denne digre byen møtte vi et lite barnearbeid blant det muslimske samfundet. Det er et vanskelig

Sigbjørn kan puste lettet ut etter at russeprosjektet er vel i havn, med 350.000 kroner til helse, bistand og misjon

De tre årene på Drottningbor har gjort at Sigbjørn Nokevjø fra Løddesøl har oppdaget noen utfordrende vinduer mot verden.

arbeid, fordi det kan bety store problemer for menneskene om de har direkte kontakt med kristent misjonsarbeid. Kontakten må gå via via.

Etiopia var starten

Sigbjørn har vokst opp med søndagsskole og misjonærbesøk og en viss kontakt med Norsk Luthersk Misjonssamband, men det var valgfaget «misjon og bistand» og et Etiopia-opphold første året på Borgen som vakte Sigbjørn Nokevjø fra Løddesøl (18) sitt engasjement for Afrika.

Han storroser læreren sin, Odd Rannestad, som selv har et misjonæropphold i Etiopia bak seg, for en fantastisk innføring i forholdene i landet.

– Han gjorde disse temaene så levende og interessante. På Etiopia-turen tok han oss med til steder og hendelser han kjente godt og som gav oss et variert og ballansert bilde av livet i dette landet, alt fra slum og fattigdom til utrolig luksus. Reiser du som vanlig turist får en ikke mye inntrykk av skyggesidene.

– Fra balkongen på Hotel

Sheraton i Addis så vi rett ned i slumkvartera. Den korte avstanden var dramatisk med tanke på levekåra.

Forandring

– Hvordan merker du at inntrykkene har gjort noe med deg?

– På mange måter. Ikke at jeg kastet noe særlig mat før heller, men nå tenker jeg mye på hvor heldig jeg er som kan spise meg mett flere ganger hver dag. Mennesker jeg møtte der nede var sjeleglad om de fikk ett måltid hver

dag. Heller ikke det var noen selvfølge. Nå tenker jeg også på mange av velferdsgodene jeg har tatt for gitt her hjemme på en annen måte. Det å ha muligheten til å få utdanning og velge type utdanning for eksempel. Eller det å få hjelp når en er syk. Jeg kan kjøpe meg de klærne jeg trenger, selv om jeg nå er mer bevisst på hva jeg reelt trenger og hva jeg kan unnvære.

– Jeg merker det også når det er innsamlinger eller kollekt til bistands- eller misjonssaker: Hundrelappen

sitter mye løsere nå. Jeg ser at jeg kan klare meg veldig godt med mye mindre av det meste, enn det som er vanlig her i landet.

– Har du klart å formidle noen av disse opplevelsene til dine medelever?

– Det er vanskelig å si, men jeg håper det. I alle fall er det noen som har blitt såpass tent etter russeprosjektet at de har meldt seg på TeFT (Tent for å tjene) som er 5 måneders skole i Kenya, som gir innføring i kultur, folkeliv, religion, misjonsarbeid,

kall og tjeneste, forteller Sigbjørn.

– Inntrykkene er vanskelig å beskrive. Ingenting kan måle seg med å se og oppleve det selv. Norske ungdommer burde absolutt velge en tur til eller et opphold i Afrika, i stedet for sydenturer og interrail. Vi har godt av å se de store forskjellene for bli mer takknemlige og for at vi skal kunne gjøre noen alvorlige forandringer på vår egen livsstil.

Afrika igjen?

– Kunne du tenke deg å dra tilbake til Afrika?

– Ja, absolutt. Kanskje ikke som misjonær, men det er mye en kan bidra med, både innenfor helse, bistand og evangelisering, bare ved å bo og leve der, og bidra med det en kan. Jeg er i alle fall blitt såpass tent at jeg akter å finne ut mer om hva dette be-

tyr for meg, og hva det skal ha å si for meg i valg jeg må foreta for framtida.

– Jeg vil jobbe med å bli mindre egoistisk, avslutter en reflektert ung mann. Selv om det er videregående opplæring han nettopp har avsluttet, kan det høres ut som det bare er begynnelsen på noe enda mer videregående.

 Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

 NARF
Norges Autoriserte
Regnskapsfaglige Forening

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap – Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråttjenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

 ODDEN

 Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

 LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

«Den største gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad!»

SWAZIHJELPEN

Swazihjelpen er en privat liten støttegruppe med base i og omkring Grimstad. De siste åra har gruppa samlet inn midler og skaffet sponsorer med tanke på å bygge og drive en førskole i Swaziland. Utgangspunktet for engasjementet er Andrew Berge (51) fra

Grimstad, som ble født og vokste opp i Swaziland. Hans foreldre, Anna (d. i Swaziland 1980) og Anders Berge var misjonærer der nede hele sitt liv. Anders Berge kom hjem til Grimstad i 2000, og etterlot seg noen titalls skoler og nær på hundre kirker som han bygde i tida som misjonær i landet.

Andrew kom hjem til Norge som 18-

åring for å etablere seg i den norske kulturen, etter å ha vokst opp i krysningspunktet mellom fire ulike tradisjoner: swazi, afrikaan, zulu og norsk.

Etter en ferietur til Sør-Afrika og Swaziland, sammen med vennene Sverre Halvorsen og Rita Olsen i 2005, begynte tankene om en hjelpegruppe å formes, og ønsket om å tegne, og et-

ter hvert også bygge, en førskole for fattige barn på landsbygda utenfor Manzini, den forrige hovedstaden i Swaziland. Der drev Andrews «søster» Rachel (53-54) en enkel fattigslig førskole. Hun ble adoptert inn i Berge-familien som 6-åring, og fikk sin lærerutdanning takket være misjonærparet Anna og Anders Berge. Rachels

skole, som i praksis var en platting uten et presenningstak, trengte sårt forbedringer. Hun hadde fått tomt av den lokale høvdingen, og den måtte hun bebygge, ellers ville hun miste den igjen. Et slikt løft ville kreve hjelp fra noen med penger. I Norge fantes penger og givervilje, og dermed var prosjekt «førskole i Nyakeni, Swazi-

land» i gang.

Raskt ble flere ildsjeler hanket inn i prosjektet, mellom andre brødrene Arne og Tom Stabel, Johnny Vallestad og Trond Toftland fra Grimstad.

Sverre Halvorsen tegnet skolen. En gruppe reiste ned og gravde ut tomta og støpte grunnmursplata. Også et par ganger etter det, var grimstadfolk

nede og jobba. Resten av byggingen ble administrert av Rachel og utført av lokal arbeidskraft.

Økonomisk betydde det mye at Odden-senteret gikk inn med et betydelig beløp, i tillegg til mange givere og sponsorer.

Skolen gir 60-70 barn førskoleopplæring. De får et måltid mat hver dag,

og ved at fire lærere er tilsatt, er også fire familier sikret et innkomme.

Videre oppgaver kan være et vannprosjekt, dersom en klarer å skaffe pengene som trengs. Vann er mangelvare i området. I alle fall håper Swazihjelpen på flere faste givere, som vil være med på dette, private eller bedrifter.

-Takk og takk

F Peer Rødal Haugen
SWAZILAND

- Kan det nytte?

Vi brummer bortover, eller skal jeg si opp og ned, på den støvete landeveien ut fra Manzini. Nyakeni er på landsbygda. Den tju minutters turen er samtidig et dramatisk fall i levestandard. Der ute ligger førskolen vår. Bakkelandet ser like fattigslig og forlatt ut i alle retninger. Og jeg tenkte: Atpå til er Swaziland bare en liten flekk på det store Afrika-kartet. Her holdt altså Andrews foreldre ut et helt liv, med skole- og kirkebygging, og misjonsarbeid - et liv i tjeneste.

Her kom vi, tuslende i fotspora, for å åpne en enkelt liten førskole. Selv hadde jeg enda til kommet inn i bildet i slutten av tolvte time - mest for turist å regne. Var det derfor Andrew så ofte understreket overfor alle som spurte, at vi var «the norwegian group», eller «friends from Norway»? Han hadde ikke noe behov for å stikke seg fram, selv om det aldri var tvil om hans nøkkelrolle i dette.

I forhold til livsverket som både Andrews foreldre og andre misjonærer har lagt ned i dette landet, blir «vårt» prosjekt puslete. Likevel vet menneskene i Nyakeni ikke om annet enn at de har fått førskole, takket være Rachel og hennes «venner fra Norge». Og vi må huske at dette ene lille prosjektet ikke er mindre verdifullt enn alle andre enkeltprosjekt, likegyldig om prosjektene hver for seg er med i et større verk eller ikke. Det er sprunget ut av ønsket om å i alle fall kunne hjelpe noen få.

Jeg vet at dagene i Nyakeni gjorde noe med alle oss som var der, på forskjellig vis, men ingen dro upåvirket hjem.

Ingen i gruppa vår rådde over uendelige

ressurser, men vi fikk se med egne øyne og høre med egne ører hvordan smuler fra vårt rike bord kan skape glede og framtidstro hos mennesker som er tilsynelatende trellebundet til et liv preget av fattigdom, uoppnåelige drømmer og kamp for tilværelsen. Det må være enda verre å være fattig afrikaner i vår tid, enn for et par generasjoner siden. Nå vet de mye om den vanvittige avstanden mellom sitt eget liv og et liv i sus og dus. For herr Sus og fru Dus bor ikke så langt unna, og moderne medier formidler urettferdigheten.

Ved hver hjelpeaksjon blir vi presentert for regnestykker, om hvor langt 100 kroner rekker, eller verdien av ei geit eller en kopp kaffe, men den emosjonelle avstanden er fortsatt stor. Vi skjønner det ikke helt dette Afrika. Men, jo nærmere du kommer det fremmede, jo mer virkelig blir det. I Afrika som i Norge. Jo nærmere du kommer den fremmede, jo mer venn kan han bli.

Uansett hvor vi lever og hvordan hvedagen vår er, så er vi mennesker av kjøtt og blod, med følelser, håp, drømmer og evnen til å skape fellesskap.

I Swaziland møtte jeg mennesker som møtte meg. Det møtet skapte gjensidig glede, og sådde noe i hode og hjerte. Menneskelig fellesskap vil alltid inneholde et element av ulikhet, eller ujevnhet, men så lenge møtet skjer innenfor rammen av vennskap og god vilje, kan vi oppdage hvordan vi begge er underveis og at vi trenger hverandre for å komme videre.

Jeg hadde med noen smuler fra den rikens bord. Swazien bød på seg selv.

Jeg kom med et fattig ønske om å bety noe. Swazien gav meg sin velsignelse. Du får lett venner på et slikt sted.

Andrew og Rachel; der det hele begynte.

Sangseminar med Bente Markussen

- For å bli skikkelig god til å synge må man ha basistrening i vokalteknikk. Det er veldig viktig å bruke stemmen riktig for å få en god klang i koret, sier sangpedagog Bente Marcussen.

F Nils Erling Terjesen

Til daglig har Marcussen sitt virke på Dahlske videregående skole, der hun lærer studentene å synge rent og uanstrengt. Hun hyres jevnlig inn av Fjære Kammerkor i samme embed, og lørdag 21. april holdt hun sitt forrige sangseminar for koret.

- Jeg merker utvikling og fremgang i koret fra gang til gang. Fjære Kammerkor er et spennende kor med mange gode stemmer, sier damen som har undervist i sangteknikk siden 1990.

-Dessuten er det veldig god atmosfære i koret og det gjenspeiler seg i sanggleden både på øvinger og konserter, påpeker Marcussen.

-Som sanger kan man uttrykke så mye mer følelser om man har god teknikk i vokalene. Når man får inn riktig pusteteknikk, slapper av og fjerner endel psykiske sperrer når man synger, klarer man å bruke stemmen riktig og da blir det straks mye bedre klang. Først da klarer man å formidle komponistens ønsker, følelser og tanker i musikken.

- Formidlingsevne er nok stikkordet til mine seminarer med Fjære Kammerkor, sier Bente Marcussen.

Er det musikk som er trist, er det viktig å synge trist. Det nytter ikke å synge som en glad musikanter, når teksten handler om motgang og sorg. Selvfølgelig finnes det like mange sanger som er muntre og glade, og da er det viktig å kunne formidle gleden i sangen. Mye handler om

tempo og rytme.

- Vi lærer å betrakte stemmen som et musikkinstrument, supplerer Andrea Maini. Han er kantor i Fjære Menighet, samt dirigent og primus motor i kammerkoret.

- Målet med sangseminarene til Bente Marcussen er at vi lærer å synge profesjonelt. Skal man synge bra er det viktig å ikke anstrenge seg mens man synger, fortsetter han. Da blir lyden fort litt inneklemt.

Maini er ekte italiener og disker selvsagt opp med italiensk mat når han inviterer til sangseminar.

- For å bli gode er det veldig viktig at vi har det godt på alle mulige vis internt i koret.

På hver øving serveres det frukt, kaker og kaffe. Når det er sangseminar våkner kokken i Maini og da står han gjerne opp klokken seks om morgenen for å forberede en ekte italiensk lunsj han kan servere sitt kjære kor. Skal konsentrasjonen og stemmen duge, er det viktig å ha lesket ganen med både litt mat og drikke.

- Jeg ser og hører god fremgang i koret hele tiden. Derfor skal vi i tiden fremover ha sangseminarer en gang i måneden i tillegg til øvingene hver onsdag, slik at vi fortsetter den gode utviklingen. Jo mer følelser vi som samlet kor klarer å uttrykke i sangene, jo bedre blir det å høre på, sier kantor Andrea Maini.

Seminarene legges gjerne i forkant av konserter eller gudstjenester. Vi går gjennom repertoaret og prøver da å se potensialet i de forskjellige sangene vi skal fremføre. For å si det enkelte så trener vi stemmen og munnen slik andre trener kroppen på et helsestudio.

Fra Fjære til Italia for å feire Buxtehude

Søndag 30. september setter Fjære Kammerkor nesa mot Italia for å feire 300-årsdagen til den danske komponisten Dietrich Buxtehude, som døde i 1707.

F Nils Erling Terjesen

Fjære Kammerkor har flere sanger av D. Buxtehude i sitt repertoar og det er derfor naturlig å ta en ukes ferietur til Italia på tampen av september. Med oss i kofferten har vi Aust-Agder Kammerorkester og Tvedestrand Kammerkor, samt solist fra Musikkhøgskolen i Oslo.

- Buxtehude er en verdenskjent dansk komponist som er sterkt påvirket av italiensk barokkmusikk i sitt musikkunivers, forteller dirigent i Fjære Kammerkor, Andrea Maini.

Buxtehude feires i hele Europa til høsten, og Fjære Kammerkor skal i den forbindelse holde to kirkekonserter i de italienske byene Bologna og Mantova.

- Jeg synes dette er et bra prosjekt for å sosialisere koret. Det blir garantert en opplevelse både på musikk- og feriefronten. Vi blir mye bedre kjent med hverandre når vi tar en ferie sammen. Kordeltakerne kan også ta med seg kulturen sin på turen. Vi skal feriere ved Gardasjøen og oppleve kirkemusikk i de omgivelsene den engang oppstod, sier Maini, som med sin nasjonalitet naturlig nok er

utnevnt til reiseleder.

- I Bologna opptrer vi i San Bartolomeo e Gaetano. Denne svært vakre barokkirken ligger foran de to skjeve tårn i Bologna, som er symbolene for byen. To dager senere går turen til Mantova der vi skal holde konsert i Santa Barbara Kirke. Den verdensberømte komponisten Monteverdi var organist i denne kirken, i sin tid, forteller Andrea Maini.

Olsok-messe i Fjære kirke

Søndag 29. juli, seint på Olsokaften, feires det olsokmesse i Fjære kirke. Det blir ei messe i den vakre middelalderkirken vår hvor vi prøver å trekke noen historiske linjer, både tekstlig og musikkalsk.

Messa blir delt i to, hvor den første delen er inne i kirken. Deretter blir det en vandring ned til Olavskilden. Historielaget blir med, og Tone Krohn fra Sandefjord vil bidra med vakker sang og spill på folkeinstrumentet kantele. I tillegg til musikalsk leder Kirsti Haugen, blir også Kjetil Svestad med på obø. Helge Spilling og Oddvar Tveito er liturger, og står for kveldens «olsoktanker». I etterkant av messa samles vi i Fjæreparken, hvis været tillater det, og det blir salg av grillmat og en minikoncert med bl.a. utdrag fra Draumkvedet.

Maini er selv organist og ser naturligvis fram til dette med stor entusiasme. Som medorganist og dirigent på Italiaturen har han fått med seg Hans van der Meijden, kantor i Holt og dirigent for Holt kantori og Tvedestrand kammerkor.

Repertoaret fra Italia spilles i Fjære Kirke søndag 28. oktober under Fjærefestspillene 2007.

Sangkvelder i Fjære kapell fra høsten

Fra høsten starter en rekke arrangementer av folkelig preg i Fjære kapell. Tanken bak dette er å få lokale utøvere og spesielt ungdommer til å få flere arenaer til uttrykk. Ideen ble lagt frem av Arve Konnestad på forrige måte i musikkutvalget for Fjære-delen. Utvalget skal bearbeide prosjektet i løpet av høsten og mange utøvere skal bli spurt. Prosjektet begynner med Kor X på torsdag 15. november kl.20 i Fjære kapell. Kristin Leite vil lede kvelden. Videre skal vi utfordre bl.a. konfirmanter til å delta. Ellers ble Hennes-Brothers foreslått og vi vil gjerne at de skal opptre. Det blir spennende!

Kontakt musikkutvalget i Fjære angående sangkvelder i Fjære kapell! am@grimstad.kirken.no eller 98412019 (Andrea)

På sommertur med FMU for 15. gang!

- FMU-sommerturen er et høydepunkt, sier Gard Håkedal, som er med for 15. gang.

- Nå er jeg klar for tur igjen, sier en av FMUs trofaste ledere, Gard Håkedal. Gard har vært med i FMU siden han fylte 14 år, og med noen få unntak har han reist på sommertur med FMU hvert år. Det blir ikke skikkelig sommer uten denne flotte opplevelsen, sier han. Tredje helga i juli setter over 50 ungdommer og ledere seg i FMU-bussen og farer mot Hamburg. Der skal vi bo i Senter Parks i Bisingen, slik vi gjorde det for to somre siden. Der har vi base, men tar små turer derfra, enten med sykkel eller buss. En av dagene skal vi til den flotte fornøylesparken Heide Park, og de fleste av ungdommene sykler til Ralf Schumachers gokart-bane i nærheten av Senter Parks.

Hver morgen samles vi til ord for dagen, og om kvelden har vi mye leiker og konkurranser. Bl.a. kårer vi dagens tysker. Det er den som har gjort en skikkelig tabbe.

- Det er viktig at vi som er kristne viser at vi kristne har det flott sammen, sier Gard.

- FMU-miljøet er for alle! Fjæreposten ønsker alle turdeltakerne med ledere god tur til Tyskland, og oppfordrer leserne til å huske på den store gjengen i bønn under turen!

Kilder til tro og tanke fra Gabriel Scotts forfatterskap

SCOTT PÅ HASLA

Hagemannen og skribenten Harald Thaulow bodde på Hasla i årene etter krigen. Der hadde han og fru, Pus Thaulow, overtatt et gammelt småbruk og påbegynt arbeidet med å rehabilitere dette. Samtidig utviklet han hagen og urtedyrkingen sin slik at den, gjennom artikler og bøker, ble landskjent.

I boka «Tilbake til Naturen. En Sørlandspastorale» fra 1947 følger han sin eget samvirke med jorda på Hasla gjennom ett av de første årene. Måned for måned følger vi ham. I september, etter at turister og sommergjester har forlatt Fevik, får han besøk. Fra «Maagereiret» til Hasla er det en putrete sjektetur på en time eller to, og gjesten kan vel neppe være andre enn Gabriel Scott?

«En venn, en meget kjær venn, vil ennu komme sjøveien. Jeg kaller ham Jan van Gent etter navnet på hans motorbåt. Havsulen heter så i det sydlige Norge hvor han er oppvokst, og når jeg tenker på ham som den store dikteren han er, må jeg kalle ham Jan van Gent, oceanenes fugl som skuer over vide horisonter, båret på mektige vinger.

God dag, sier han, men så får han øye på en strand-jol, en sløyke som vi kaller den, og som brer ut svære frøkroner på meterhøye stilker. For et prakteksemplar av en Angelica littoralis, mumler han og blir stående betatt og tankefull. Ved grinden vokser et ugress, jeg har ikke rukket å luke opp. Det er en akertistel i full høstblomstring. Kan De tenke Dem noe så vakkert som en Cirsium arvense?

Jeg viser ham mine bed, men Jan van Gent interesserer seg bare for norske, ville vekster. Han har sagt det før, han ser på meg med sitt forskende, lyseblå blikk og vil jeg skal forstå at han har passert alle stadi-er av dyrkede stauder. Nu er han i parnas-set, omgitt av det eneste som kan kalles edelt, de skapninger som naturen selv har frembrakt.

Ved hans lysende side forstår jeg at jeg vandrer i mørket. Jeg viser ham en rose, den vakreste jeg har, men han ser bare menneskers kluss med opprinnelsen og finner skjønnheten uttrykt i nyperosens rene enkelhet. Jeg peker på stenstaudene hvorav flere er viltvoksende, norske arter. Han kjenner dem igjen blant hagehybridene.

• Gabriel Scott (1874-1958) er kjent som en av våre kjære sørlandsdiktere. Han ble født i Skottland, vokste opp i Høvåg og levde det meste av sine voksne år på Tromøy ved Arendal. Mindre kjent er det at han også bodde flere år i Grimstad, mens faren var prest her.

• Hans forfatterskap er noe mer enn de koselige skildringer. Her er sterkt forsvar for menneskeverd og de svake, klart rom for undring over det uforståelige, respekt for skaperverket, ertende blikk på kirkens folk og stor respekt for Vår Herre. Gabriel Scott ville kanskje ikke selv bestige kirkens talerstol, men hans tekst

er kan utfordre oss til refleksjon og til handling.

• Scotts tekster inviterer ikke alltid til å klippe ut én enkelt formulering; her er skildringer og stemninger som fanger en, og utklippene vil da forhåpentligvis friste noen til å lese mer.

Ser jeg det på samme måten? Han er for klok til å spørre. Slike erkennelser må en komme til selv, uten påvirkning. Og jeg uttaler ingen innrømmelser. Men når Jan van Gent setter motoren i gang og styrer ut mellom skjærene, har jeg fornemmelsen av å ha gløttet inn i den virkelige verden.»

Thaulow satte Scott og hans tanker høyt, noe vi også finner igjen i bøkene fra Hasla. Ved Scotts bisettelse i 1958 legger Harald Thaulow ned blomster fra «Forfatterforeringen av 1952». I denne sammenheng sier han bl.a. «Vi ser i Gabriel Scott den mann som har skrevet det aller ypperste i prosalyrikken. «Kilden» vil alltid stå som noe av det reneste og vakreste som er skapt.»

SCOTT OM VÅR LANDSDEL

Agder
Jeg vet en øde, mægtig kyst
I damp av sjø og taakespind –
Den blaaner op bak skavl og skum
Forslaat av salt og regn og vind ...
I skyens flugt, i fuglens skrik
Det bor saa tungt et sind.

Jeg vet en taus og gold natur
Langt vesterut, forlatt, forglemt,
Hvor tiden synker hen i grus
Til tunge bølgers klokkeklem.
I vindens pust, i havets sus
Er evigheten gjemt.

Jeg vet en egn, helt trøstesløs
Med visnen lugt av myr og muld –
Den eier dog en ydmyg skat,
Som veier op et berg i guld ...
Det er det lune smil, som gjør
Dens hverdag underfull.

Fra «Årringer» 1945

SCOTT OM SKUMRING

«Og atter skridter Kristofer av sted, atter saa vandrer han ind gennem lynget som han har gjort det i vaakne drømme og hører hvor riset rører sig rundt ham med sprøde, knistrende lyd i kvelden. Og vidt omkring gaar vidden til hvile, vidt omkring synker fjeldet tilbake i en forunderlig indadvendt ro. Tjern og vand faar et døsigt blikk, lynget graaner sakte i skumringen, busker og krat samles med mørket, linjen flyter ut og blir borte, græsen ophører at være til. Iblandt staar en hete stille i stien som en slumrende ylrøk i luften. Men bak stien, bak det sammen vælder en tyst guldkilde mot blaaet.

I stilheten mellem himmelen og jorden vandrer Kristofer lykkelig frem...»

«Stien» 1925-utg. s 150

min tro

Det ville vært veldig lett å kunne si at troen begynte med en spesiell opplevelse. Man velger å tro, eller velger å ville tro. Jeg har aldri kunnet peke på et bestemt tidspunkt, en avgjørende hendelse da det skjedde en inngripen. Nei, jeg har vokst inn i det siden jeg var liten. Jeg har alltid trodd, og barnetroen har vært noe fundamentalt enkelt, noe enkelt som er meg. Jeg husker som gutt de fantastiske fortellingene og ser dem fortsatt i dag som de samme bildene, om fiskeren Peter og fiskefangsten, piken som ble vekket opp (skulle gjerne sett henne), Lasarus og Jesus som gråt over menneskene, Jesus i Getsemane og Jesus på Korset.

Oppveksten i familien Halvorsen var fylt av mors og fars klare og enkle tilbedelse og trang til å fortelle. Om frelsesverket i Jesus, og viktigheten av og følge Guds ord i Salme 119: «Hvorledes skal den unge holde sin sti ren? Ved å følge Guds ord.» Salme 31, «I Di hand er mine tider», var deres motto. Det ble fortalt om og om igjen.

Mor, spesielt mor ønsket at vi skulle høre budskapet så mye som mulig. Derfor ble vi i tidlig ungdomsår sendt til leirer i Påsken og sommer på Misjonssambandets leirsted på Tonstadli i Sirdal, eller på Utsyn, på Finnøy i Ryfylket. Dagene ble fylt med lek og moro, men også timer med alvor, og viktigheten av, for lederne på leiren, å få fortalt oss noe, eller vise oss hvordan vi kunne lese selv. Troen bygges på at noen har fortalt meg, og det begynte mine foreldre med fra fødselen. Jeg har levd i denne troen, som kommer av at noen forteller, at bibelen forteller, at prest og predikant forteller, at venn forteller.

En forfatter sier: «Du kan ikke tro uten å få det forkynt, igjen og igjen, slik du i et kjærlighetsforhold må fornye det, og si at jeg elsker deg igjen og igjen.» Trogrunnlaget ble altså lagt av familien, foreldrene mine som hadde hatt et liknende forhold til gud som de ville føre videre.

Som jeg startet med, jeg hadde ikke en stor opplevelse tidfestet da jeg valgte å følge Gud og Jesus, men jeg hadde et bevisst forhold til bedehuset, til kirken og konfirmasjon, og den ballast min konfirmanntlærer, sokneprest Berggren, ga meg gjennom å få det forkynt i konfirmasjonstiden, har holdt meg i troen. Men vi trenger som i kjærlighetsforholdet å få det fortalt om og om igjen. Dette trosforholdet har preget mitt liv på fritiden fra barnedagene til i dag, med aktivt barnearbeid, ungdomsarbeid, menighetsarbeid, korps og korvirksomhet på Jæren – Ganddal og Bryne, og på Sørlandet på Fevik i over 30 år.

For meg kan den klare følelsen av å være hans best beskrives gjennom et ord i bibelen, gjennom gresk oversettelse, for meg, et av de viktigste stedene i det nye testamente, som jeg gjerne vil kunne leve i: «Faller ikke en spurv til jorden uten Gud.» Alt skjer i Gud. Jeg prøver å leve i, og etter et sitat av presten og forfatteren Johannes Møllehave: «Svaler som trygt lever i deres øyeblikk.» Vi har øyeblikket. Det vet vi. Men vi vet ikke helt sikkert så mye mer. Fuglene lever trygt i deres øyeblikk og vi lever fra pust til pust. La oss juble som fuglene en vårmorgen, eller som larka som jubler høyt i sky og ta øyeblikkene, så får en i sin tro ta det som kommer. Troen bærer oss frem. Troen bærer meg frem.

SVERRE HALVORSEN

Ny kirke på Fevik – viktig valgkamptema

Fjæreposten har spurt de politiske partiene i Grimstad om ny Kirke på Fevik er et aktuelt tema i valgkampen. Raske og veldig positive svar tyder på at dette er en sak som de politiske partiene er opptatt med og som de har tenkt å gjøre noe med i ikke altfor fjern framtid.

F Jan Inge Tungesvik

Vi stilte følgende spørsmål:
Det har vært kjent lenge, også i kommunale planer, at Fevik har behov for en ny kirke.

- Har ditt parti diskutert dette eller har du synspunkter på spørsmålet?
- Har du noen synspunkter på viktigheten av at Fevik får et funksjonelt kirkebygg og et fortsatt aktivt menighetsarbeid?

Venstre

Vi spurte først Venstres førstekandidat Hans Antonsen, en ny kandidat i Grimstad sammen med sterk politisk bakgrunn fra nasjonal politikk

Han forteller at Venstre er kjent med behovet og fortsetter:

– Generelt er vi opptatt av at Fevik skal ha gode funksjoner som ett av sentrene i kommunen, og en funksjonell kirke er en viktig del av dette. Vi er imidlertid ikke klar for å gå så langt som å love ny kirke i løpet av neste fireårsperiode.

Han framhever videre at det å ta vare på og legge til rette for det frivillige engasjementet blir en av Venstres hovedsaker foran dette valget.

– Det er utrolig mange ildsjeler som brenner for noe og gjør en uvurderlig innsats i kommunen, enten det er tro eller noe annet som er kilden til engasjementet. Det mangfoldige arbeidet i menigheten er et godt eksempel på det. Vi tror at kommunen kan gjøre mer for å gjøre det lettere å være ildsjel, og da kan det være snakk om bygg eller andre støttetjenester, avslutter Antonsen.

ter vil ha avgjørende vekt.

FrP vil gjerne utfordre Fellesrådet til å ta noen strategisk diskusjoner med hensyn til hvordan man best kan benytte eksisterende kirkebygg, hvor behovet for nybygg er størst, og om det er tjenelig å justere grensene for kirkesognene. En slik diskusjon kan avklare mange spørsmål, og være til stor hjelp for fatte så riktige politiske beslutninger som mulig, sier Stalleland.

trant, også må være stor nok til å romme kirkegård.
– Vi ser at det kan bli vanskelig å finne en tomt på Fevik som ivaretar begge disse kravene.

Høyre

Høyre stiller med Tor Eriksen som med dette gjør come back i Grimstadpolitikken.

Eriksen kan fortelle at partiet diskuterte dette i forbindelse med programarbeidet.

Det var stor enighet om viktigheten.

Følgende formulering er vedtatt: «Grimstad Høyre vil sikre areal til nytt kirkebygg på Fevik.»

Han understreker videre at det arbeidet som drives av menigheten på Fevik er svært viktig.

– Fevik vokser, og spesielt i arbeidet for barn og unge er det viktig at Fevik får et attraktivt og funksjonelt kirkebygg. Det kan bli en viktig møteplass i nærmiljøet, sier Eriksen.

Arbeiderpartiet

Arbeiderpartiets ordfører-kandidat Brit Eskedal kan fortelle at de har drøftet dette temaet, og at de er positive til at Fevik får en ny og større kirke.

– Det er nødvendig for Fevik som lokalsamfunn. Dagens kirke er for liten, hevder Eskedal.

– Men i denne første perioden har vi ikke prioritert denne saken. Der har vi programfestet saker som helse og skole, sier hun.

På spørsmål om de har diskutert aktuell kirketom, svarer hun at det har de forsått, og partiet da har hatt en slik prosess vil FrP lytte til menigheten. Dens synspunk-

ter kirke i stedet for å utvide dagens kirke, er det viktig at man begynner å se på egnede arealer for å få disse inn i kommunale planer. Her må kirken selv komme med innspill til kommunens administrasjon og politikere, kommenterer Pedersen.

– Aktiviteten og utviklingen i Fevik kirke har vist at det er behov for en egen kirke på Fevik. Det er et godt og viktig barne-, ungdoms- og seniorarbeid som gjøres i menigheten hver uke, et arbeid som har positive ringvirkninger i hele lokalmiljøet. Og som Krf-politiker setter jeg også stor pris på alle som gjør en frivillig innsats for å skape rusfrie treffsteder for ungdom.

– Det er viktig at kirken har funksjonelle og egnede lokaler, slik at kirken fortsatt kan ta vare på og formidle vår kristne kulturarv på en god måte og som appellerer til dagens mennesker. Kjennskap til egne røtter er viktigere enn noen gang, i en tid preget av religiøs pluralisme, avslutter Krf-listetoppen.

Ved høstens valg ser det altså ut som det er god mulighet til å få ny kirke på Fevik opp som et mulig valgkamptema. Nå er det opp til Fjæreborgene å holde saken varm og stille på valgkamparenaene for å få enda klarere svar enn det Fjæreposten fikk fra førstekandidatene før valgkampen var startet opp.

Kristelig Folkeparti

KrFs listetopp, Per-Egil Mangor Pedersen understreker at partiet skal være pådriver for større, eventuelt ny kirke på Fevik.

– Å bygge ny kirke er imidlertid en lang prosess, sier han.

– Hvis man skal bygge ny

FJÆRE KANTORI - en viktig tjeneste i menigheten

Kantoriet er et trivelig fellesskap med ca. 30 sangere. Vi synger fast på fire gudstjenester i semesteret, og deltar ellers på arrangement i og utenfor Grimstad, samt konserter weekendturneer i Norge og utlandet. Korets repertoar favner over et bredt spekter av stilarter: Klassiske verker (f.eks. Vivaldis Gloria), tradisjonelle salmer og sanger, norske og keltiske folketoner, musikaler, negro spirituals og gospel. Koret er kjent for sin rene og homogene klang. Øvelsene er på Vik bedehus hver onsdag kl 1930 - 2130. Tonje Teistedal er inspirerende og dyktig dirigent. Av og til samarbeider vi med andre kor om konsertprosjekter.

Plass til flere sangglade

- Høsten store satsing er en weekendturne 14. - 16. september til Tyskland og Danmark i samarbeid med Foreningen Norden og menigheten i Grimstads vennskapsby, Grindsted. Til denne turen ønsker vi å styrke stemmegruppene og inviterer derfor interesserte sangere til å bli med (vi har særlig behov for basser).
- Konsertprogrammet skal innoves på fire onsdagskvelder med 22. august som første øvelse.

Appellen om å bli med på dette prosjektet retter vi ikke minst til deg som har lyst til å begynne i kor, men er usikker. Bli med på dette tidsavgrensede prosjektet! Da kan du på fritt grunnlag bestemme deg om du vil fortsette når prosjektet er slutt. Samtidig vil du kunne erfare om Fjære kantori er koret du kan tenke deg å synge i videre. Er du forhindret fra å delta i denne turneen, men kan tenke deg å forsøke å bli med i en prøveperiode, er du velkommen til det.

Flere opplysninger: kontakt dir. Tonje Teistedal, tlf 3704 9117 / 9286 1484, eller styreleder Egill Tesaker, tlf 3704 7835 / 4737 3533.

J.J. Ugland Selskapene støtter musikklivet i nærmiljøet

Opera, mystikk og Terje Vigen i myk harmoni

Fremføringen av det kristne budskapet i Terje Vigen ga en nesten fullsatt Fjære Kirke noe å tenke på en søndagskveld i april.

F Nils Erling Terjesen

Skildringen Henrik Ibsen har skrevet om Terje Vigen liv er like dagsaktuell i dag, som da teksten ble skrevet fra dagliglivet på 1800-tallet. Har du levd litt forstår du at det Ibsen mener, er tidløst. Du kjenner deg igjen, og kan samtidig kanskje få noen gode råd på veien videre. Terje Vigen handler i grove trekk om å fri seg fra beymring og ikke frykte sjebnen. Han trefte oss med millimeters presisjon rett i hjertet, hodet og magen.

Jens Olai Justvik fremførte med sin troverdige og karakteristiske stemme Terje Vigen, mens Hans Grelland foreleste og skildret med mykt stemmevolum handlingene og følelsene i teksten av Henrik Ibsen. Med Fjære kammerkor som musikalsk supplement ble det en sterk forestilling i Fjære Kirke, søndag 22. april.

Musikk fra blant annet operaen Dido og Æneas av Henry Purcell ble fremført, der handlingen er tatt fra en tragisk avskjed mellom to dypt forelskede unge mennesker. I tillegg til dette fikk publikum servert utvalgte verk av J.S Bach, Erik Satie,

Camille Saint-Saens, samt Diderik Buxtehude. Totalinntrykket ble en solid musikalsk ramme rundt Henrik Ibsens sterke tekst om Terje Vigen.

Solist Sissel Sødal, Ragnhild Paulsen på klarinett, fløyttist Ann-Kristin Olsen, Kevin Miller på kontrabass og Andrea Maini på klaver og spinnett satte prikken over den musikalske i'en...

Kantor i Fjære Menighet Andrea Maini skal også ha skryt for et godt sammenydd program og ikke minst selve ideen om å finne og formidle det kristne budskapet i Terje Vigen.

Musikken ble tatt ut av sin originale sammenheng, og satt inn i konteksten der Terje Vigen presenteres i tre livsfaser. Vigen lever først ut sin ungdom og ansvarsfrie tid i det estetiske stadiet, der opplevelsene stort sett enten er spennende eller kjedelige.

Gjennom fødselen av sitt barn når han det etiske stadiet. Livet og opplevelsene er gode eller dårlige, ansvarlige og uansvarlige. Vigen føler i det etiske stadiet for første gang behovet for ansvar.

Terje Vigen lever et stormfullt liv med mange tunge opplevelser. Han finner seg selv til slutt i det tredje livsstadiet, som blir en kamp

mot hevntørsten og sin egen utvikling mot tilgivelsen. Etter å ha vært gjennom tunge sorgprosesser der blant annet hans kone mister livet, finner Terje Vigen sin Gud. Han forsones med behovene for det estetiske og etiske.

Terje Vigen finner ut at det ikke er noen vits i å være bekymret eller frykte sin sjebne. Livet blir enklere og bedre dersom sorg og bekymring forsvinner. Men, selvsagt er det en tidkrevende kunst å få til noe slikt med seg selv...

Forestillingen i Fjære Kirke var et samarbeid mellom Fjære Kammerkor og Stiftelsen Ibseniana. Den startet og sluttet med fremføring av en sang fra Henry Purcells opera, Dido og Æneas. Tanken bak dette er at teksten i sangen får en helt annen betydning fra Terje Vigen er ungdommelig og ansvarsfri til han blir en livserfaren og ansvarsfull mann. Det passer like godt i begge sammenhenger;

*Shake the cloud from-off your brow
Fate your wishes does allow
Empire Growing, pleasures flowing
Fortune smiles and so should you.
Banish sorrow, banish care
Grief should never approach the fair.*

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Dag Christensen
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Jourunn Nærdal
Trosopplæring (vikar)
jn@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensten
Barne- og ungdomsarb.
jw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Internettsider med mer informasjon og nyheter fra Fjære menighet
www.grimstad.kirken.no
www.fevik.kirken.net
www.sammen.as

Faste møtested- og tider for ulike grupper i Fjære menighet.

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

FASTE AKTIVITETER FOR BARN OG UNGE

BABYSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSTREFF FEVIK

Fevik kirke hver fredag kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF VIK

Vik bedehus annenhver onsdag kl. 10.30

FREDAGSTREFF LIA

Lia bedehus annenhver fredag kl. 10.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE

Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE

Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE

Hesnes bedehus hver søndag kl. 11.00

BARNELAGET LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

KROKEN YNGRES

Hos Jan og Anne Marie Midtbø annenhver onsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE

FEVIK – Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE

FRIVOLL – Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

FAMILIEKLUBB

FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

FAMILIEGUDSTJENESTER i Fevik kirke og på FMU-huset på søndager

ALFSAM – FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00 (15/3, 29/3, 19/4, 3/5, 24/5 og 7/6)

UNGDOMSGRUPPA LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK

Fevik kirke fredag kl.20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS

UNGDOM – FMU-huset mandager kl. 18.00

Ønsker du mer informasjon om noe av dette så ta kontakt med menighetskontoret

Tlf. 37090118 / 37090113
www.sammen.as

FASTE AKTIVITETER FOR VOKSNE

MORGENSANG Hver torsdag kl. 08.30 er det morgensang i Fjære kirke.

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KANTORI har korøvelse på Vik bedehus hver onsdag kl. 19.30-21.30.

FJÆRE SPIRITUALS (negro spirituals) øver torsdager i Fjære kirke kl. 19.15-20.15

FJÆRE MUSICA ANTIQUA (barokk-musikk) har øvinger i Fjære kirke på onsdager kl. 19.30

«STILLE KVELDER» i Fjære kirke på disse torsdagene:

Gudstjenester i Fjære

Gudstjenester i Fjære kirke

24.06.	11.00	Gudstjeneste
08.07	11.00	Gudstjeneste
15.07.	19.30	Kveldsgudstjeneste
29.07.	11.00	Gudstjeneste
29.07.	21.00	Olsokmesse
12.08.	11.00	Nordisk gudstjeneste
02.09.	11.00	Gudstjeneste med presentasjon av konfirmantene
09.09.	17.00	Familiegudstjeneste
16.09.	11.00	Gudstjeneste
23.09.	11.00	Gudstjeneste
30.09.	11.00	Felles gudstjeneste for Fjære; Grimstad og Fevik

Gudstjenester i Fevik kirke

19.08.2007	11.00	Friluftsgudstjeneste på Hauslandstjenna
26.08.2007	11.00	Familiegudstjeneste i Fjæreparken, felles med Fjære
02.09.2007	17.00	Åpningsfest
09.09.2007	11.00	Gudstjeneste
16.09.2007	11.00	Temagudstjeneste: Kina i fokus
23.09.2007	19.30	Keltisk messe

Bildeglimtene er fra friluftsgudstjenesten på Veråsheia 29. april. Foto: Arne Martin Gimse

Scalabarnehagen
i Hundeidvåg

ARKITEKTKONTORET

KIRKEGATEN 1B, 4878 GRIMSTAD

Swazihjelpen

Opplysninger gis av

Førskolen i Nyakeni trenger givere: 100-200 kr/mnd

